отъ дѣто $m=\frac{\pi}{360}{}^0\, vr^2$; $m_1=\frac{\pi}{360}{}^0\, v_1r_1{}^2$. Нъ спорѣдъ предидѫщето $vr^2=v_1r_1{}^2$, слѣдов. $m=m_1$; сир. площытѣ на секторытѣ, кои сѫ описаны въ равны времена отъ линиитѣ, кои съединяватъ слънцето съ земѭтѫ, или отъ радиусытѣ векторы, сѫ равны по между си; а отъ това въ двойно, тройно или по дълго време, радиусътъ векторъ ще опише и площь която е двойно, тройно . . . по голяма, тѫй щото вторыйтъ законъ на Кеплера може да ся изрази тѫй: *площытѣ, кои ся описватъ отъ радиусытѣ векторы, сѫ пропорционалны на времената.* Този законъ е извѣстенъ подъ название *законъ за съхранение на площытѣ.*

61. РАЗСТОЯНИЕТО НА СЛЪНЦЕТО ОТЪ ЗЕМѬТѪ. Ный опредѣлихме фигурата на пѫтьтъ, когото слънцето описва около земѭтѫ и законытѣ за мърданието на слънцето. Сега ный тряба да опредѣлимъ размѣрытѣ на слънчевѫтѫ орбитѫ, сир. срѣднето разстояние на слънцето отъ земѭтѫ Нека T (чьрт. 48) е центрътъ на земѭтѫ, S — центрътъ на слънцето; нека си въобразимъ изъ S касателната SA къмъ земѭтѫ и да направимъ трижг. SAT, който е правожгъленъ при A; въ този трижгълн. е извѣстна линията AT — радиусътъ на земѭтѫ и правыйтъ жгълъ A; ако да бѣше извѣстенъ йоще жгълътъ AST, то трижгълникътъ можаше да ся рѣши и да ся исчисли стърната TS; този жгълъ AST ся нарича *горизонталенъ параллаксъ на слънцето*; какъ може той да ся опредѣли отъ наблюденията, това ный ще го обяснимъ испослѣ; а сега ще забелѣжимъ само, че срѣдната му величина $=8'',6$; сир. ако да можеше да ся глѣда врьхъ земѭтѫ изъ центрътъ на слънцето, то тя щѣше да ны ся покаже като малко търкалце, на което диаметрътъ ($17'',2$) е 112 пѫти по малъкъ отъ видимыйтъ диаметръ на слънцето $=32'$. Изъ трижгълникътъ AST имаме $AT=TS.\,\mathrm{Sin}\,8'',6$ отъ дѣто $TS=$

Чьрт. 48.